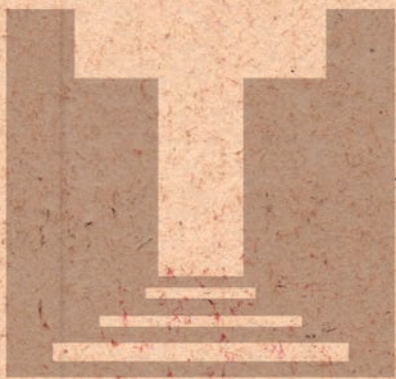

**VATAN PARTİSİ
OLAĞANÜSTÜ
2. KONGRE
KARARLARI**

vatan partisi yayınları

TÜSTAV

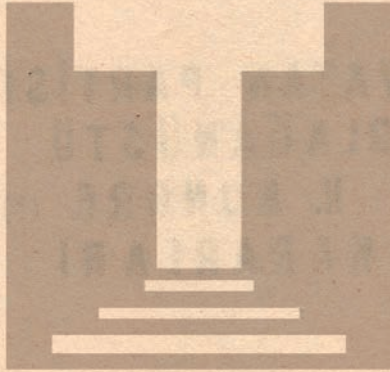
TÜSTAV
ARŞIVI
Umur Coşkun
Bağışı

VATAN PARTİSİ
OLAĞANÜSTÜ
II. KONGRE (*)
KARARLARI

TÜSTAV

(*) 22, 23, 24 Nisan 1978 tarihinde İstanbul'da toplanmıştır.

VATAN PARTİSİ YAYINLARI : 7

TÜSTAV

VATAN PARTİSİ YAYINLARI :

Aksaray Cad. Girişken Palas

No: 30/5 LÂLELİ/İST.

Dizgi - Baskı : Murat Matbaacılık Koll. Şti.

Tel. : 27 45 71

Basım tarihi : Haziran 1978

SUNUŞ

Vatan Partisi Olağanüstü II. Kongresi 22-23-24 Nisan 1978 tarihinde, İstanbul'da toplandı.

Olağan I. Kongre'den onbeş ay sonra toplanan bu kongrenin amacı;

1 — Bu süre içinde partimizce yürütölen «İttifaklar Politikası» nı yeniden gözden geçirmek, otokritiğini yapmak,

2 — Dünya-Türkiye'de durumun özelliklerini ve bu özelliklerin Partimize yüklediğı görevleri tesbit etmek.

Bu özel gündemli Kongre'nin toplanması tesadüfimiydi? Bu sorunun en yalın bir biçimde cevabını, yaşanan olaylar vermektedir ve verecektir.

Kongremizin aldığı kararların, tam yerinde ve zamanında alındığını, doğru bir değerlendirmeye dayandığını, hemen kongre günlerinde ve ertesinde görölen bazı olaylar kanıtlandı bile.

Tarihin ince bir istihzası olarak meydana gelen bir «raslantı» ya dikkat çekelim.

Biz, kongre tarihimizi tesbit ederken; Kongre gündemimizi hazırlarken; İspanyol Komünist Partisi'nin bir kongresi olacağını bile bilmiyorduk. Bizim kongremizle onların kongresi aynı günlere rasgeldi. İKP'nin kongresinde Yüce Ekim Devrimi'nden beri ilk defa, bir «Komünist» partisi Leninizm'

in eskidiğini, açıkça ilân ederken belki de aynı saatlerde biz, tüm dünyanın proletarya partileri içinde bir parti, resmen bir kongre kararıyla «Avrupa Komünizmi» ne karşı savaş kararı alıyor, dünya barışı için bu görevi önümüze koyuyorduk.

Bu bir rastlantı olmaktan öte derin anlamlı bir olaydır.

Bu kararımızın sonuçları ilerde daha iyi görülecektir. Yalnız şu kadarlık bir değerlendirmeye yetinelim. Bugünkü Türkiye, iç savaş öncesi 1930'ların İspanyasına pek benzer. Ve nasıl Faşizm, İkinci Cihan Savaşı öncesi, ilk denemelerini İspanya'da yaptı ise, bugün de her yerde tekrar hortladığı görülen faşizmin ilk denemelerini Türkiye'de yaptığı görülüyor. İspanya'da devrimciler yenildi; ve bu yenilgi, faşizme bir dünya savaşı için, sosyalizme karşı haçlı seferleri için gerekli cesareti verdi. Türkiye'de de faşizm üstün gelirse Dünya pek tehlikeli bir noktaya gidebilir. Ama Türkiye'de bu hesabın yenilgiye uğraması, Avrupa çapında hem faşizmin, hem Eurokomünizmin çanına ot tıkayabilir. Dünyayı, emperyalizmin cinayetinden koruyabilir.

İşte biz, kararlarımızla, kararlarımıza yansıyan politik öngörümüzle, bu gidişe karşı, ayık duran güçlerden biri olduğumuzu kanıtladık. Sağlam bir adım attık.

İkinci olarak biz, sosyalist ülkelerin birliğinin dünya barışının en esaslı garantisi olduğunu, barışın, tüm insanlığın önündeki en can alıcı sorun olmaya devam ettiğini, sosyalist ülkelerin birliğini ve gücünü zaafa uğratmak isteyecek her düşünce ve davranışın, barışa ve dolayısıyla tüm insanlığa karşı bir suikast anlamını taşıdığını ilân ederek, yer-

lere sürüklenen, bayağılaştırılan Proleter Enternasyonalizmi bayrağını yükselttik. Öte yandan Partimizi diğer ülkelerdeki işçi kardeşlerimize yanlış tanıtmaya kalkabileceklerin bütün silahlarını ellerinden aldık.

İkinci bölüm için de aynı şeyleri söyleyebiliriz. İlginçtir. Biz kararlarımızla Alman Emperyalizmi'ne dikkati çeker, onunla mücadele sorunlarıyla uğraşırken, kararlarımızın daha mürekkebi kurumadan, gazetelerin manşetlerini işgal eden, Toker'in Schmidt ile görüşmesi; Ecevit'in Almanya'ya gideceğinin açıklanması ve ardından gidişi, Türkeş'in Almanya'da intikamcı ve faşistlerle görüşme haberleri, Parti'mize, anti-emperyalist savaşta, şimdiden, öngörüsüyle, önder bir konum kazandırmıştır.

Kongremiz Türkiye'de durumun özelliklerini tesbit ederken «Türkiye tarihinin en ağır bunalımında bir yol ayrımındadır.» diyerek egemen sınıfların bu bunalımının yükünü emekçi kitlelere nasıl yığmaya çalıştıklarını belirledi. Ardından gelişen olaylara bakalım: Hükümet yeni vergi tasarılarını meclislere sunuyor. Vergi tasarısı halka yüklenen yeni haraçlardan başka bir şey değildir. Ucretlerin dondurulacağı ve grevlerin yasaklanacağı bizzat başbakanın ağzından açıklanıyor. Demokratik yığın teşkilâtlarına karşı bir kampanya şimdiden başlatıldı. POL-DER'in kapatılma girişimleri TÖB-DER'in mücadelesini sınırlama hazırlıkları en bariz örnekler. DGM'nin isim değiştirilerek piyasaya «İhtisas Mahkemeleri» adıyla yeniden sürülüşü emekçi kitleleri nelerin beklediğini az çok açıklıyor.

Egemen sınıfın faşist partileri yıpratmadan yedekte tut-

mak istenmesinden söz ettik, faşizm denemelerinden söz ettik. Son yapılan AP-MHP mitingleri yurdumuzun çeşitli yerlerinde kışkırtılan gerici ayaklanmalar, doğuda oynanan oyunlar kongremizde yaptığımız tesbitleri doğruluyor.

Almanya'da faşist-intikamcı Straus'la görüşen Türkeş'in Türkiye'ye döner dönmez başlattığı hareket, «faşizmin nal sesleri» değil midir?

Kongremiz, sosyalistlerin bir blok oluşturmasının günümüzün en acil sorunu olduğunu kabul etmiş, bir de bu doğrultuda Sosyalist parti ve eğilimlere hitap eden bir çağrıyı benimsemiştir. Bu tesbitimizin de kesin doğru olduğunu, kongreden bir hafta sonra yapılan 1 Mayıs mitingi sonuçta kanıtladı. O mitinge katılanlar kimlerdir? Bizim sosyalistler arası bir blok içinde bir araya gelmelerini gerekli ve mümkün gördüğümüz güçlerdi. Ve DİSK'in katalizörlüğü olmadan doğrudan doğruya bir araya gelip, ortak bir program tesbit ederek bir blok kurabildikleri takdirde, (ki miting bunun mümkün olduğunu bir kez daha kanıtlamıştır) Türkiye sınıflar mücadelesinde, güçler dengesinin halktan yana değişebileceğini kesinlikle göstermiştir.

Kongremize diğer sosyalist parti ve eğilimlerin ilgisizliği de tesadüf değildir. Özellikle içinde bulunduğumuz ortamı seyredişlerinden, hükümete ve dolayısıyla CHP'ye bakışlarından kaynaklanmaktadır bu ilgisizlik. Gelişen olaylara sağdan ve soldan bakan burjuva ve küçük burjuva sosyalizmleri, son tahlilde CHP kuyrukçuluğunda birleşmektedirler. Onlar ne kadar keskin ne kadar süslü sözlerle de söyleseler bu kuyrukçuluklarını gizleyememekteler.

CHP'li bir hükümet karşısında rehavet içinde oluşları onları günün görevlerine karşı kayıtsız bırakmaktadır. MC döneminde yoğunlaşan cephe tartışmaları, ittifaklar sorunu CHP li hükümet döneminde, adeta ağızlara alınamaz olmuştur. Bu ise, hükümete güvenleri, kendilerine güvensizlikleri sonucudur.

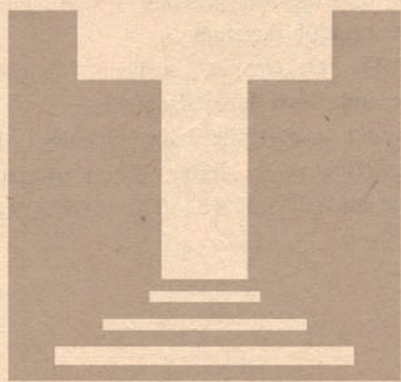
Unlü bir halk deyimi vardır, «Namazda gözü olmaya-
nın ezanda kulağı olmaz». Devrimde gözü olmayan bu sos-
yalistlerimizin, devrimci bir partinin sesinde kulakları olma-
masına elbette tesadüf denemez.

Bu anlamda kararlarımız, burjuva —küçük— burjuva
sosyalizmlerine indirilmiş birer darbedir.

Sonuç olarak; kongremizi izleyemiyenler, kararlarımızı
okuyup hükümlerini vereceklerdir. Kararlarımızı okuduktan
sonra; gene bir halk deyimi ile «LAĞ ANLAYANLAR BERİ
GELSİN».

TÜSTAV

TÜSTAV

DÜNYA'DA DURUMUN ÖZELLİKLERİ VE BUNUN PARTİYE YÜKLEDİĞİ BAŞLICA GÖREVLER :

Bir Üçüncü Dünya Savaşı'nın önlenmesi, barışın korunması ve pekiştirilmesi tüm İNSANLIĞIN ve İŞÇİ SINIFI'nın önünde duran en can alıcı sorun olmaya devam ediyor. Gerçi bir Dünya Savaşı tehlikesinin uzaklaştırılması yolunda son senelerde büyük yollar alındı, ama tehlike yine de sanıldığından çok daha büyüktür. Hatta tehlikenin büyüklüğünün en büyük nedenlerinden biri de tehlikenin büyüklüğünün kavranamamış olmasında yatmaktadır. Emperyalist propaganda tehlikenin önemini bilinçten uzakta tutmak için elinden geleni yapmaktadır,

Birinci ve İkinci Cihan Savaşları arası 21 yıldır. İkinci Cihan Savaşı'ndan bu yana 33 yıl geçti. Emperyalizmin gerici niteliği azalmadı aksine arttı. Cavarlık kapasitesi büyüdü. Bütün bunlara rağmen yine de bir dünya savaşı çıkmadı ve uluslararası ilişkilerde belirli bir yumuşama sağlanabildi ise : bu her şeyden önce sosyalist ülkelerin birliği ve gücünün korunması sayesinde olmuştur.

Sosyalist ülkelerin birliğinin, dünya barışının en

esaslı garantisi olduğu gerçeği, uluslararası gelişmeler karşısında doğru bir yargıya ulaşmak isteyen her işçinin bir an için bile elinden bırakmaması gereken bir Arianne İpliğidir.

Sosyalizmin ve dolayısıyla Sosyalist Ülkelerin birliği ve gücü dünya barışının, insanlığın devamının en esaslı garantisi olduğuna göre : bu birlik ve gücü zaafa uğratmaya yönelik her düşünce ve davranış —ister doğrudan doğruya Emperyalizmden gelsin, ister sosyalizm içinde bir oportünist akım olarak gelişsin— yalnızca sosyalizme değil tüm insanlığa karşı bir sabotajdır. Bu nedenle, böyle düşünce ve davranışlar karşısında kayıtsız kalmamak, karşı çıkmak artık yalnız sosyalist olmanın değil, insanlığın bir Nükleer Kıyamet'e kurban edilmesine karşı olmanın insan olmanın, barışçı olmanın şartlarından biridir.

Sosyalizmin ve sosyalist ülkelerin birliğinin sarılması neden dünya barışını tehlikeye atabilmektedir? Çünkü, emperyalizm, sosyalizme karşı açıktan girişeceği bir haçlılar seferine insanları kasaplık koyun gibi süremeyeceğini biliyor. Emperyalizme, cinayetini hayat kurtarıcı bir ameliyat gibi gösterebilecek bir maske gerekiyor ki, insanları salhaneye sürebilsin. Emperyalizm böyle bir maskeyi sağlayamadığı sürece kolay kolay bir saldırıya girişemez.

Böyle bir maske ,ancak sosyalist ülkeler arasına ayrılık sokarak, küçük-burjuva «hürriyetçi-güler yüz-

l sosyalizm»in el vermesi, bel vermesi ile sağlanabilir.

İşte Batılı Emperyalistlerin son zamanlarda ağırlık verdiği «İnsan Hakları» kampanyası, cinayet için bir maske bulma girişiminden başka bir Şey değildir.

İşte «İnsan Hakları» kampanyasının çekirdeğini oluşturduğu, Trilateral komisyonun desteklediği emperyalist teorisyenlerce geliştirilen yeni strateji Emperyalizmin gerilemesini tekrar bir saldırıya dönüştürebilmek, kaybettiği insiyatifi tekrar ele geçirebilmek için tüm umutlarını sosyalizm içinde bir bölünme yaratabilme ve bunu ülkeler arasına sıçratabilme olanağına bağlamıştır.

Bu amacına ulaşmak için Emperyalizm çok yönlü bir saldırı yürütmektedir. Emperyalizmin bu saldırısı içinde, sosyalizm içindeki küçük-burjuva sosyalizminin desteklenmesi ve geliştirilmesi önemli bir yer tutmaktadır. Bu ise, özellikle «Euro komünizm» diye adlandırılan harekette bir yankı bulmaktadır.

Emperyalizm gelişmiş kapitalist ülkelerdeki Proletarya partilerine adeta: «Sizin iktidara gelmenize müsaade edebilirim yalnız bana iyice oportnistleştiğinizi kanıtlamalısınız» demektedir. Ve bu bazı partilerden karşılık görmektedir.

Emperyalizmin, sosyalizmi bölmeye yönelik bu stratejik manevrasını boşa çıkarmak, gerek sosyalizmin zaferi gerek Barışın korunması bakımından büyük bir önem taşımaktadır. Bu durumda sosyalizm

içindeki oportünist akımlara, özellikle «Eurokomünist» diye adlandırılan, emperyalist ülkelerde boy verdiği görülen sapmalara karşı ideolojik mücadele Emperyalist stratejinin yenilgiye uğratılabilmesi için özel bir önem taşımaktadır.

Bu durum bizim partimizin bir diğer görevini özellikle öne çıkartmaktadır. Oportünizme karşı ideolojik mücadelenin kısa ve kesin başarısı öncelikle daha gelişkin bir teoriyi, daha dakik ve kapsamlı kavramları gerektirir. Partimizin kurucusu ve önderi H. Kıvılcımlı'nın adına bağlı, sosyalist teorinin gelişmesinde başlı başına bir aşama olan zengin bir teorik miras vardır. Bu teorik silâhlar ideolojik mücadele bakımından da büyük bir önem taşımaktadır. Ne var ki, bu teorik silâhin varlığından Partimiz dışında hiç bir ülkenin işçi sınıfı partileri haberdar değildir. Bu durumda partimizin önünde iki görev acil bir önem taşımaktadır.

Birincisi: Dr. H. Kıvılcımlı'nın teorik katkılarının diğer ülkelerin işçi sınıflarına tanıtılması, diğer ülkelerdeki işçi sınıfı partilerin dikkatinin Kıvılcımlı'nın eserleri üzerine çekilmesi. Dolayısıyla diğer ülkeler işçi sınıfı partilerinin bir an önce bu teorik zenginliklerin ışığıyla yollarını aydınlatabilmeleri için çalışmak.

İkincisi: Bu dikkati çekme süreci uzunca bir zaman alabileceğinden, özellikle bazı emperyalist ülkelerde etkisinin arttığı gözlemlenen oportünizme karşı

ideolojik mücadeleye önem vermek, bizler için doğrudan doğruya bir sorun olmasa da bu mücadeleye girmek ve böylece elimizden geldiğince diğer ülkelerin işçi sınıflarına kardeşlik görevimizi yapmak.

Bunun yanı sıra, emperyalizmin yürüttüğü «insan hakları» kampanyasının içyüzünü açıklamak partimizin önemli görevlerinden biridir ve emperyalist ideolojik ve politik saldırının etkisizleştirilmesi, silâhlanma tırmanışının durdurulması ve yumuşama için büyük bir önem taşımaktadır.

«İnsan Hakları» kampanyasının içyüzünü açıklamaya yönelik mücadele şimdiye kadar genellikle Sosyalist ve Burjuva insan hakları kavram ve uygulamalarının açıklanması ve tanıtılması yönüne ağırlık verilerek yapılmıştır. Bunun kadar, «İnsan Hakları» kampanyasının emperyalist stratejideki yeri ve politik anlamının açıklanmasına da önem verilmelidir.

Kısaca özetlersek; emperyalizmin dünya çapında gerileyişini bir karşı saldırıya dönüştürmek üzere oluşturduğu yeni stratejinin çekirdeğini sosyalizmi ve sosyalist ülkeleri bölmek oluşturmaktadır. Bu durumda oportünizme karşı ideolojik mücadele dünya barışının korunması bakımından da büyük bir önem taşımaktadır. Bu da Parti'ye özellikle ileri kapitalist ülkelerde gelişen oportünizme karşı mücadele görevini önemle dayatmaktadır.

KONGREMİZ DÜNYADA DURUMUN
ÖZELLİKLERİNİ ŞU ŞEKİLDE
TESBİT EDER :

1 — Dünya barışının korunması ve sağlamlaştırılması, üçüncü bir Dünya Savaşı tehlikesinin uzaklaştırılması tüm İNSANLIĞIN önünde duran en can alıcı sorun olmaya devam etmektedir.

2 — Emperyalist ülkelerin tahrik ve provokasyonlarına rağmen bir Dünya Savaşı'nın çıkması engellenebilmiş, ilişkilerde bir yumuşama sağlanabilmişse : bu her şeyden önce sosyalist ülkelerin birliği ve gücü sayesinde olmuştur.

3 — Sosyalizmin ve Sosyalist Ülkelerin birliği ve gücü dünya barışının en esaslı garantisi olduğuna göre : bu birlik ve gücü zayıf düşürmeye yönelik her düşünce ve davranış —ister doğrudan doğruya emperyalist çevrelerden gelsin, ister sosyalizm içinde bir oportünist akım olarak gelişsin— yalnız sosyalizme değil dünya barışına, dolayısıyla tüm insanlığa karşıdır. İnsanlığı silâh tekellerinin kâr hirsına, kurban etme suikastıdır.

4 — Emperyalizm, sosyalizme karşı açıktan bir haçlı seferine başlama olanağını kaybetmiştir. Bu durumda, Emperyalizm işleyeceği cinayeti hayat kurtarıcı bir ameliyat gibi gösterebilmek için bir maske aramaktadır. Böyle bir

maskeyi ancak sosyalist ülkelerin birliğini bozarak elde edebileceğini bilmektedir.

5 — Daha ziyade emperyalist ülkelerdeki proletarya partilerinde geliştiği görülen, bazı partileri etkisi altına alan ve «Eurokomünizm» diye adlandırılan sapma; Emperyalizmin sosyalizmi ve sosyalist ülkeleri bölme plânları içinde önemli bir yer tutmaktadır.

6 — Bu durumda, özellikle gelişmiş kapitalist ülkelerde önemli ölçüde de etki sağladığı görülen oportünist akımlara karşı ideolojik mücadele hem barışın korunması hem de sosyalist mücadelenin başarısı için büyük bir önem kazanmıştır.

7 — İdeolojik mücadelenin kısa bir sürede kesin başarıya ulaşması : öncelikle daha gelişkin bir bilimsel teoriyi gerektirir. Dr. H. Kıvılcımlı'nın adına bağlı olan ve sosyalist teorinin gelişmesinde başlı başına bir aşama teşkil eden zengin bir teorik miras vardır. Ve bu gelişkin teorik silâhlar : ideolojik mücadele için büyük bir önem taşımaktadır. Ne var ki, bu gelişkin teorinin varlığından Vatan Partisi dışında hiç bir ülkenin işçi sınıfı partisi haberdar değildir.

BU TESBİTLERDEN HAREKETLE KONGRE ŞU İKİ GÖREVİN ÖZELLİKLE BELİRDİĞİNE DİKKATİ ÇEKER :

1 — Hikmet Kıvılcımlı'nın teorik mirasının

diğer ülkelerin işçi sınıflarına tanıtılması; Proletarya Partilerinin dikkatinin Kıvılcımlı'nın eserleri üzerine çekilmesi. Dolayısıyla proletarya partilerinin bir an önce bu teorinin ışığıyla yollarını aydınlatabilmeleri, ideolojik mücadelede daha yetkin silâhları kullanabilmeleri için çalışmak.

2 — Bu görevin yerine getirilmesi uzunca bir zaman alabileceğinden özellikle bazı gelişmiş kapitalist ülkelerde etkisinin arttığı gözlemlenen oportünist ideolojiye karşı mücadeleye önem vermek.

TÜSTAV

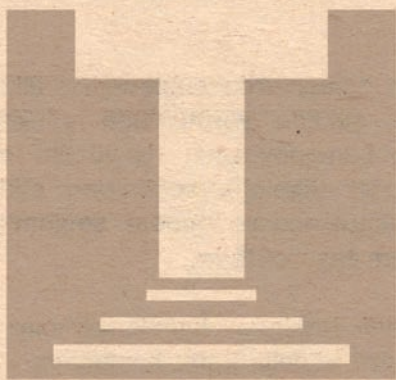
EMPERYALİZMİN «İNSAN HAKLARI» KAMPANYASI HAKKINDA KARAR

Son zamanlarda emperyalist ÷lkelerce yoğun bir şekilde yürütüldüğü gör÷len «İnsan Hakları» kampanyasının iç yüzünü açıklamak, emperyalist ideolojik saldırıların etkisizleştirilmesi, yumuşama ve barışın sağlanması için önem taşımaktadır.

«İnsan Hakları» kampanyasının iç yüzünü açıklamaya yönelik karşı kampanya:

1 — Sosyalist ve burjuva İnsan Hakları kavrayışları ve uygulamalarının açıklanması ve tanıtılması yönünde olduğu kadar,

2 — Bizzat emperyalizmin kampanyasının dünya barışını yıkmaya yönelik niteliği yönünden de yürüt÷lmelidir.

TÜSTAV

EMPERYALİST DÜNYADAKİ GELİŞMELER VE PARTİYE DÜŞEN BAZI ÖZEL GÖREVLER :

Emperyalist ülkelerde de dozu gittikçe artan bir bunalım gözlenmektedir. Bir arada artan işsizlik ve enflasyon, bunalımın ayırıcı görünüşlerinden biridir. Bu durum emperyalist ülkelerdeki emekçileri finans-kapitale karşı daha yaygın ve daha etkili direnişlere itmektedir.

Emperyalist kamp genel olarak tam kapana kısılmış gibidir. Her bir emperyalist ülke bunalımı geri ülkelere ihraç etmenin yeni yollarını aramakta, ama geri ülkeler emperyalist ülkelere göre kat kat daha derin bir bunalım ve yoksulluk içinde olduklarından daha fazla yüklenirlerse geri ülkelerin halklarının hızla sosyalizme kayacaklarından korkmaktadırlar. Öte yandan her bir emperyalist ülke diğerinin rakibi olduğundan, her biri diğerine karşı iç pazarını korumak, işsizliği bir dereceye kadar engellemek için gümrük duvarlarını yükseltmeyi düşünüyor. Ama bunu yaparlarsa özellikle geri ülkelerin de yapacağından, dimyata pirince giderken evdeki bulgurdan olmaktan korkuyorlar. Dış ticareti fazla veren diğer em-

peryalistleri komünizm tehlikesi ile tehdit edip imtiyazlar koparmaya çalışırken, fazla veren ülkelerle diğerlerini eğer korumacı tedbirlere baş vururlarsa hep birlikte boğulacaklarını hatırlatıyorlar.

Emperyalist ülkeler politikacılarının tek yaptıkları bu çelişkiler ortamında cambazlık yapmaktır. Emperyalist ülkeler, genel olarak kapitalist dünyanın her gün orasında burasında ortaya çıkan patlakları güçlerini belli yerlere yığarak ve bunalımları erteleyerek şimdilik idare edebiliyor. Ancak pek yakında bunu da yapamayacak hale geleceği bellidir.

Emperyalistler arası çelişkiler arttıkça, emperyalist politikacılar daha sık bir araya gelmekte, birbirlerine daha tehditkâr sözler yöneltmektedir. Hepsi söz birliği etmişçe korumacı eğilimlerin güçlenmesinin büyük bir tehlike olduğunu söylerken diğer yandan her biri kendisi için korumacılığı meşru görmektedir.

Kapitalist dünyadaki ülkeler arasında dış ticareti açık verenler sık sık Alman ve Japon emperyalistlerine baş vurarak krediler, yardımlar ve bazı imtiyazlar dilenmekte. Alman ve Japon emperyalistleri de verdikleri paralar karşılığında yayılmacı ve intikamcı politikalarına hizmet eden ekonomik, siyasî ve özellikle askercil tavizler koparmaktadır.

Emperyalistler arasında II, Dünya Savaşı sonrasında Orta-Doğu çapında başlayıp, dünya çapında

uygulanan İngiliz emperyalizminin yerini Amerikan emperyalizminin alması olayının, haleflik seleflik değişiminin bir benzeri günümüzde tekrar yaşanmaktadır. Amerika'nın Vietnam yenilgisinden beri bu sürecin hız kazandığı görölmektedir. Asya'da ABD'nin yerini Japonya'nın doldurduğu, Avrupa ve Afrika'da Almanya'nın doldurduğu şimdiden bellidir. Bunun yanı sıra Japon ve Alman emperyalizmleri de birbirleriyle rekabet içindedir.

Çin tarafından geliştirilen «Üç Dünya Teorisi» Japon ve Alman emperyalizmlerinin çıkarlarıyla ve hedefleriyle kesin bir uyum göstermektedir.

Bu gibi gelişmelerin sonuçları Türkiye'ye de yansımakta ve Partimize bazı özel görevler yüklemektedir.

Türkiye şimdiden Alman «yaşantı alanı»na girmiştir. Almanya'nın ekonomik egemenliği uzun zamandan beri birinci sırayı almıştı. Bunun politik ve askercil alana yansması özellikle 12 Mart ve Kıbrıs işgalinden sonra hız kazanmıştır.

Alman emperyalizminin «doğu politikası»nda Türkiye'nin Bağdat demiryolu savaşına kadar dayanan önemli bir yeri ve «geleneği» vardır. Alman emperyalizmi intikamcı ve yayılmacı politikasına uygun olarak Türkiye'deki etkinliğini artırmak için, Türkiye'nin içinde bulunduğu bunalımdan yararlanmayı plânlamaktadır.

Alman emperyalizminin artan etkisine uygun olarak, onun üslubuna giren Pan-Türkist, faşist hareketler güçlenmiştir. Ayrıca Maocu hareket te Alman emperyalizminin plânlarına uygun davranışlar içindedir.

Bunların yanı sıra, Alman emperyalizmi, Türk ordusunun ilerici geleneğinde amaçlarıyla çelişen bir düşman görmekte, bu geleneği biçimsizleştirmek, unutturmak, itibardan düşürmek için büyük bir çaba sarfetmektedir.

Emperyalist güçler dengesindeki değişimin ve bu değişimin Türkiye'deki yansımalarının partimize yüklediği bazı özel görevleri de şöyle sıralayabiliriz:

Amerikan emperyalizmi iyi kötü bilinmekle birlikte, aynı şey Alman emperyalizminin Türkiye'deki varlığı için söylenemez. Halbuki bugün Alman emperyalizmi etkisinin ve gücünün gittikçe artması nedeniyle Amerikan emperyalizmi kadar, hatta ondan daha büyük bir tehlike oluşturmaktadır. Türkiye'de Alman emperyalizminin artan etkisini ve sonuçlarının neler olacağını bilinmemesi büyük bir eksikliktir. Bu nedenle partimize bu gelişimi açıklayan, iç yüzünü anlatan bir çalışmalar dizisini başarıya yayınlama, yapılmış çalışmalara yardımcı olma v.s. görevleri yüklenmektedir.

Öte yandan özellikle halk arasında çok yaygın

olan Alman hayranlığı ile mücadele, Alman-Türk ilişkileri hakkında Alman propagandası ve Türk faşistleri tarafından çarpıtılmış yargılarla mücadele de büyük bir önem taşımaktadır.

Yine bu cümleden olarak Mustafa Kemal'in Almancı kompradorlarla mücadelesi, pan-türkizm düşmanlığı gibi gelenekler özellikle unutturulmaya çalışıldığına göre bize yeniden canlandırma görevi düşmektedir.

Alman emperyalizmini teşhire yönelecek böyle bir kampanya özellikle MHP'nin başını çektiği: faşist, TİKP'nin başını çektiği Maoist hareketlere karşı mücadeleden ayrı düşünülemez. Öte yandan özellikle faşist ve Maocu örgütlerin ve hareketlerin Alman emperyalizminin çıkarları ile olan paralelliğini işlemekle yetinmemeli, muhtemel organik ilişkileri de araştırılmalı ve afişe edilmelidir.

Maoist ideolojinin içeriğini açıklayan bir ideolojik mücadele iyi kötü verilmektedir ama niteliği pek işlenmemiştir. Ve bu büyük bir eksiklik olarak ortada durmaktadır. Yani Maocu hareketin, emperyalizmin ve özellikle Türkiye için Alman emperyalizminin çıkarlarına uygun niteliği Maocu parolaların somut anlamı işlenmemiştir. Böylece partimiz Maoculuğa karşı mücadelenin bu eksikliğini de kapatmış olacaktır. Şuna inanıyoruz ki, Maocu parolaların somut niteliğini açıklayan kampanyalar, neye alet olduğunu bilme-

den Maoçu olmuş pek çok kişinin uyanmasına yol açacaktır.

Faşizme karşı mücadele bakımından ise, tam tersi bir durum görülmektedir. Faşist hareketin niteliği iyi kötü açıklanmakta (ki bu açıklama da özellikle Alman emperyalizminin çıkarlarıyla ve uslubuyla bağlantılılığı yeterince ele alınmadığından eksiktir) buna karşılık, faşist ideolojinin içeriğini ele alan yayınlar yok denecek kadar azdır. Partimiz bu yönde çalışmalar yapmalı ve yapılmış çalışmaların yayınlanmasına yardımcı olmalıdır.

Özetlersek; genel olarak emperyalizme, özel olarak Alman emperyalizmine karşı mücadele faşizme ve maoizme; maoizme ve faşizme karşı yürütülecek mücadele Alman emperyalizmine karşı mücadeleden ayrı düşünülemez.

TÜSTAV

BU AÇIKLAMALARIN İŞİĞİNDA KONGREMİZ,
EMPERYALİST DÜNYADA DURUMUN
ÖZELLİKLERİ'Nİ ŞU ŞEKİLDE
TESBİT EDER :

1 — «Eşitsiz gelişim» yasası uyarınca emperyalistlerin ekonomik güçlerinin de oranı değişmekte, emperyalistlerarası çelişkiler keskinleşmektedir. Bu gidiş içinde özellikle Alman ve Japon emperyalizmlerinin etkisinin artışı gözlenmektedir.

2 — Bu süreç Türkiye bakımından özellikle; ekonomik, askerî, politik, kültürel v.s. alanlarında ABD emperyalizminin yerini alması biçiminde ortaya çıkmaktadır.

3 — Faşist ve Maocu partilerin parolaları Alman emperyalizminin hedefleriyle açık bir uygunluk halindedir.

4 — Alman emperyalizmi, Türk ordusunun devrimci geleneğinde amaçlarıyla çelişen bir düşman görmekte, bu geleneği biçimsizleştirmek, unutturmak ve itibardan düşürmek için büyük bir çaba sarfetmektedir.

5 — Amerikan emperyalizmi iyi kötü bilinmekle birlikte, Alman emperyalizminin konumu ve önemi hemen hiç bilinmemektedir. Ve aksine

Alman emperyalizmine karşı uzun yıllar İttihatçı Kompradorlar ve tefeci - bezirgânlarca, daha sonra finans - kapitalistlerce işlenmiş bir hayranlık çok yaygın bir etkiye sahiptir.

BU TESBİTLERDEN HAREKETLE ŞU GÖREVLER ÖNE ÇIKMAKTADIR :

1 — Alman emperyalizminin Türkiye'deki ekonomik, politik, askercil v.s. egemenliğini, ilişkilerin geçmişini, Almanya'nın Türkiye'ye ilişkin plânlarını açıklayan bir propagandaya özellikle önem verilmelidir.

2 — Ulusal Kurtuluş'cu geleneği unutturma çabalarına karşı, Ordu'nun ilerici geleneğini canlandırarak çabalara özellikle önem verilmelidir.

3 — Faşistlerin ve Maocuların parolalarının Alman emperyalizminin hedefleriyle olan uygunluğu her durumda somut olarak koyulmalı ve Alman Emperyalizmi ile muhtemel organik ilişkileri de araştırılmalıdır.

4 — Maoizmle ideolojik savaşın yanısıra maoist politikanın niteliğini açıklama (gerek Türkiye, gerek Dünya ölçüsünde) çabalarına ağırlık verilmelidir.

5 — Faşizme karşı politik mücadelenin yanı sıra, ideolojik mücadeleye de ağırlık verilmelidir.

TÜRKİYE'DE DURUM VE BUNUN PARTİYE YÜKLEDİĞİ GÖREVLER :

Finans-kapital, Tefeci-bezirgan düzeni 1948'den beri hemen hemen her 10 yılda bir görülen bunalımlardan biriyle karşı karşıyadır. Ancak bu bunalım diğerleriyle kıyaslanmayacak ölçüde daha şiddetlidir.

Türkiye'nin yuvarlak hesap 10'ar yılda bir karşılaştığı bunalımları, 19 ncu yüzyılda kapitalist ülkelerde görülen devrevi bunalımlarla karıştırmamak gerekir. Onlar bir bakıma üretim fazlalığından doğuyor idiyse, Türkiye'dekiler üretim eksikliğinden doğmaktadır.

Bunalımlar özellikle büyük bir dış ticaret açığı, dolayısıyla borçların faizlerinin bile ödenememesi, ithal mallarına dayalı olan hemen tüm sanayiın durma tehlikesiyle karşı karşıya gelmesi, çok yüksek oranlı enflasyon, işsizlik, bütçe açığı gibi görünüşler içindedir.

Bunalımın baş nedeni finans-kapital, tefeci-bezirgan egemenliğidir. Diğer bir deyişle Kırdı yarı-de-rebey ilişkilerin varlığı, Ağır sanayi olmaması, Basıcı, Pahalı, bürokratik militer devlet cihazıdır.

Egemen sınıflar ve emperyalist ülkeler sömürü ve egemenliklerini elden kaçırmadan ve bunalımın yükünü emekçi kitlelere yıkarak bunalımı nasıl atlatabileceklerinin hesabı içindedirler.

Egemen sınıf MC eliyle bunalımın yükünü halka yıkamayacağını, yıkmaya kalkarsa kendi düzeninin yıkılabileceğini görünce, hem faşist partileri yıpratmadan yedekte tutmak hem de halkın muhtemel tepkisini amortize edebilmek için, kestaneleri ateşten çıkarması amacıyla CHP'li iktidarı çıkarına uygun bulmuştur.

CHP; Finans-kapital, Tefeci-bezirgan tahakkümüne karşı en geniş ama en az bilinçli kitlelerin tuttuğu burjuva reformist bir partidir. Bu parti sınıf tabiatı gereği kendini destekleyen emekçi kitlelerin gücünden korkmuştur ve bu güce güvenmediği için, finans-kapitale yaranma politikasını uzun bir süreden beri benimsemiştir. Kitlelere güvenmediği için, Finans-kapitalin açık bir faşist dikta girişimlerine karşı halkın gücüne dayanma politikasını benimsememiş buna karşılık finans-kapitale bir uzlaşmayla faşist diktatörlüğe gidişi engelleyebileceği hesabını yapmıştır. Son hükümet finans-kapital ve CHP açısından böyle bir uzlaşmanın ürünüdür. Ve bu uzlaşmanın ortak zemini ise, CHP yönetiminin ve Finans-Kapitalin halkın devrimci tepkisine karşı duydukları korkudur.

CHP'nin son uygulamalarının da gösterdiği gibi bu stratejisi açıkça halka ihanet, finans-kapitale ye-

dek güç olma sonucunu vermiştir. CHP açısından bu bir intihardır. «Ve intihar taktik olamaz».

Finans-kapital çetesinin bu operasyona küçük üretmenlerin, küçük burjuva demokratların, geniş işçi yığınlarının adeta yedek güç olmalarında CHP'nin solundaki dağınıklık önemli rol oynamıştır.

Finans-kapitalin CHP'yi kendi rotasına sokan son politik manevrası, küçük üretmenleri ve burjuva demokratları-geçici de olsa-nötralize ettiği için, zaten dağınık ve örgütsüz olan halk güçlerini daha da zaafa uğratmıştır. Finans-kapital bu zaafı da değerlendirerek bunalımın yükünü işçi ve emekçi yığınların üzerine yıkma hesabı içindedir.

CHP'nin kurulan hükümet ve bu hükümetin icraatı vasıtasıyla finans-kapital rotasına sokuluşuna CHP saflarındaki küçük üretmenler ve küçük burjuva demokratlar, hatta CHP'ye oy veren geniş işçi yığınları karşı çıkmamışlardır. Tersine hükümetin bu kuruluş biçimini onaylamışlar ya da en azından hayırhah bir tarafsızlık göstermişlerdir.

Bu tesbitler ışığında görünen köy nedir?

CHP bunalımların yükünü emekçi kitlelere yükleyen ekonomi politikası ile kısa bir sürede tecrit olacaktır. Yeni siyasî bunalımlar ortaya çıkacaktır. İşte finans-kapital CHP'den kopan halk muhalefetini şimdiden yedeğe aldığı faşist partilere kanalize edebilmeyi ummaktadır. Böylece bir faşist diktatörlüğü pek zorluk çekmeden oturtmayı plânlamaktadır. Ve on-

lar bu plânlarını hiçbir şekilde gizlemiyorlar, açıkça yazıyorlar, savunuyorlar.

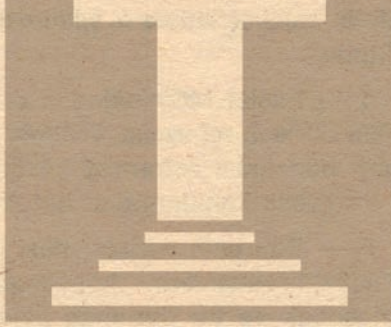
Ekonominin biraz dikkatli bir incelenmesi, bugünkü finans-kapital egemenliğinin sürdürülebilmesi için emekçi kitlelerin büyük oranda ve mutlak bir yoksullaştırılmasını gerektirmektedir. Finans-kapital böylece halkın tüketimini kısıarak, işçileri olağanüstü düşük ücretle çalıştırarak batı ürünleriyle dış pazarlarda rekabet edebileceği, bugünkü düzenin çarklarını döndürmek için gerekli olan ithâlatı nisbeten karşılayacak bir ihracat düzeyine ulaşabilmeyi ummaktadır. Böyle bir ekonomik politika ise işsizliği ve pahalılığı dayanılmaz boyutlara ulaştıracağından halkın direnişini ezmek için bir faşist diktayı zorunlu kılar. Egemen sınıf hangi manevrayı yaparsa yapsın işlerin bu noktaya geleceğini pek ala bilmekte ve bunun manevraları içinde bulunmaktadır.

Bu durum başta partimiz olmak üzere tüm sosyalistleri adeta zamana karşı bir yarışla karşı karşıya bırakmaktadır. Son ekonomik tedbirlerle gittikçe yükselecek olan halkın memnuniyetsizliğini örgütlemek, güçlü protestolar yapmak, bunalımın nedenlerini açıklamak ve kendi alternatifimizi, son derece somut bir program olarak koymak ve bıkmadan açıklamak zorundayız.

Bunu tek başına yapmaya bugün hiçbir sosyalist parti ve eğilimin gücü yetmez. Sosyalist parti ve grupların somut bir devrimci demokrat program etra-

fında bir araya gelmeleri içinde bulunduğumuz şartlarda ekmek su kadar gereklidir. Ya bu yarış kazanmak, bir araya gelmek zorundayız ya da faşizme kurban olacağız.

Türkiye tarihinin en ağır bunalımında bir yol ayırımındadır. Ya faşizm üst yapısı altında emperyalistlere açık pazar olacak, ya da halkın girişim, örgüt ve kontrolüne dayanan gerçek bir demokraside gerçek bağımsızlığı ve sanayileşmeyi sağlayacaktır. Bunalım diğer çözümleri olanaksız kılacak kadar derindir.

TÜSTAV

TÜRKİYE'DE DURUMUN ÖZELLİKLERİ VE PARTİYE YÜKLEDİĞİ GÖREVLER HAKKINDA KARAR

1 — Finans-kapital, tefeci-bezirgân düzeni Türkiye tarihindeki en ağır bunalımı yaşamaktadır.

2 — Egemen sınıflar bunalımın yükünü emekçi kitlelere yıkmaya çalışmaktadırlar.

3 — CHP'nin ekonomi politikası bunalımın yükünü emekçi kitlelere yıkmaya esasına dayanmaktadır.

4 — Faşist MC'ninkinden özünde farklı olmayan burjuva reformist CHP'nin ekonomik tedbirleri, bunalımın reformist çözümleri dışladığının en esaslı kanıtlarından biridir.

5 — Buhranın derinleşmesi ile CHP içindeki küçük üretmenlerin hoşnutsuzluğu kaçınılmazlaşacak ve bu durumda gelişmenin dikkatle izlenmesi ve tepkinin işçi sınıfı yörüngesine çekilmesi görevi daha da önem kazanacaktır.

6 — Bütün bu ekonomi politika buhranı derinleştirmek ve halk kitlelerinin düzene karşı tepkisini yükseltmekten başka bir sonuca varmayacaktır.

7 — Bu durum, bunalımdan çıkışın tek yolunun işçi sınıfının asgarî programı olan Vatan

Partisi Programının an geçirilmeksizin uygulanılması olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

8 — Finans-kapital, kendi egemenliğine dayanan bugünkü düzen içinde bunalımı bir süre olsun, egemen sınıf açısından geçiştirmenin ancak emekçi kitleleri mutlak bir yoksullaştırma ile olabileceğini ve bunun için de bir faşist diktatörlüğü öngörmektedir.

9 — Ancak, devrimci demokratik güçler son derece dağınıktır. Tek başına hiçbirinin güçlü halkın artan tepkisini örgütlemeye yetmez.

10 — Bu durum, başta Partimiz olmak üzere tüm sosyalistleri zamana karşı bir yarış içinde bırakmaktadır. Ya gelişen halk direnişi ve memnuniyetsizliğini örgütleyecekler, faşizme karşı güçlü bir direniş cephesi kuracaklar, ya da faşizme kurban olacaklardır.

11 — Şartlar, sosyalistlerin derhal biraraya gelip ortaklaşa bir program etrafında bir blok oluşturmalarını en can alıcı sorun olarak dayatmaktadır.

Bu tesbitler ışığında parti :

1 — Sosyalistler arasında bir blok oluşturma çabalarına ve bu yoldaki propagandasına kat kat hız vermelidir.

II — Emekçi kitlelere :

Bunalımın nedenleri, bunalımın acısının hangi mekanizmalarla nasıl halktan çıkarıldığı, finans-kapitalin plânları, uluslararası finans-kapitalin dayattığı tedbirlerin uygulanmasının halka ihanet suçu olduğu anlatılmalıdır.

Ancak Vatan Partisi Programının gerçek kurtuluşu sağlayabileceğini anlatan bir propandaya yoğunluk verilmelidir.

Mevcut Parlamento içindeki çözümlerin halkın çıkarlarına aykırı olduğunu ilân ederken, öte yandan halka kendi iktidarı, demokratik halk iktidarı anlatılmalı, yani halkın kurtuluşunun kendi girişim, örgütlenme ve kontrollerinde mümkün olabileceği gerçekliğinin propagandası yapılmalıdır.

Bunalımın yükünü emekçilere yükleyen tedbirlere karşı kitlesel direnişler örgütlenmeli ve örgütlenmiş olanlar desteklenmelidir. Bu protestolarla kitleler iyice eğitilmelidir.

İTTİFAKLAR KARARI

1) Kongremiz;

Dünya ve Türkiye değerlendirmesinin ışığında Partimizin ittifaklar politikasının prensiplerini şu şekilde belirler:

1 — Vatan Partisi, finans-kapital + tefeci-bezirgân sömürü ve tahakkümüne karşı her muhalif hareketi destekler.

2 — Vatan Partisi, Halk sınıf ve tabakalarının çıkarlarını savunan bütün güçlerle her düzeyde işbirliği yapmaya çalışır.

3 — Vatan Partisi, Sosyalist Parti ve eğilimleri en yakın müttefikleri olarak görür;

Sosyalistlerle tek tek veya topluca, her düzeyde iş ve güç birliğinden yana olmakla kalmaz, sosyalistlerin ortak bir program etrafında bir blok oluşturabilmelerini gerekli ve mümkün görür.

4 — Vatan Partisi, gerek sosyalist parti ve eğilimlerle, gerek diğer demokrat ve anti-fa-

şistlerle ilişkilerinde güçlü ya da güçsüz olmayı, ittifakın bir ölçüsü olarak görmez;

Müttefikleriyle ilişkilerini, öncelikle onların niceliklerine göre değil, niteliklerine göre belirler.

Gücün birlikten doğacağını gözönünden kaçırmaz.

5 — Vatan Partisi, diğer sosyalistlerle ilişkilerinde ittifakın bir şartı olarak kendisinin Türkiye Proletaryasının Partisi olarak tanınması şartını koşmaz; diğer sosyalist parti ve eğilimlerin öne süreceği böyle bir şartı da kabul etmez.

II) Kongremiz, bu ilkelere göre sosyalistler arasında bir blok oluşturulmasını, içinde bulunulan dönemde ikinci Kuvayimilliyenin en can alıcı sorunu olarak görür.

III) Kongremiz, Partimizin sosyalistlerle her düzeyde iş ve güç birliğinin, ortak bir program üzerinde bir blok oluşturmasının, ideolojik mücadelenin önemini arttıracaklarını belirtir. Bu nedenle Kongremiz, Partimizin sosyalist parti ve eğilimlere karşı ideolojik mücadeleyi daha etkin bir şekilde sürdürmesinin gerekliliğine işaret eder.

SOSYALİSTLERE ÇAĞRI

Sosyalist Partiler ve Çizgiler!

Bir Parti veya Çizginin taraftarı olmayan tek tek kişiler, gruplar!

Sizlere sesleniyoruz. Sözümüz sizedir!

İnsanın hayvandan en büyük farkı yapacağı işi, yaratacağı şeyi önceden kafasında tasarlaması, hayal etmesidir.

Bir şeyin gerçekleşebilmesi için : önce; tasarlanması, hayal edilmesi gerekir.

Biz, Vatan Partisi olarak, bir yılı aşkın bir süreden beri, sosyalistler arasında bir blok oluşturulması için çalışıyoruz. Sosyalist Parti ve eğilimlerin bir politik blok oluşturmalarını tasarlıyoruz.

Ancak, sosyalistler arası bir blokun gerçekleşebilmesi, yalnız bize has bir tasarı olarak kaldığı sürece olanaksızdır. Onun gerçekleşebilmesi önce sosyalistlerin ortak tasarısı olabilmesine bağlıdır.

Bu nedenle, öncelikle, tüm sosyalistleri bir tasarı kurmaya çağırıyoruz.

Bir an için düşünelim :

Sosyalist Parti ve Çizgilerin önderleri, temsilcileri bir ittifak olanaklarını görüşmek üzere bir araya geliyorlar. Görüşmelerde : ortak bir siyasî programın tesbiti için çalışmalara başlanması; ortaklaşa olarak bir günlük gazete çıkarılması; ortaklaşa kitle gösterileri yapılması, ortaklaşa protestolarda bulunulması kararı alıyorlar.

İlişkiler eşit olarak, örgütsel ve ideolojik bağımsızlık düzeyinde kuruluyor. Kararlar oy birliğiyle alınıyor.

Sırf böyle bir toplantı, sırf böyle kararların açıklanması bile: Sosyalistlerin, ilericilerin, anti-faşistlerin gücünü on kat, yüz kat artırır.

Sırf böyle bir olay bile: işsizlik ve pahalılığın kara alevleriyle yanan emekçi halkımız için bir ışık olur. Sosyalistlere, ilericilere yepyeni savas enerjileri verirdi.

Tasarıyı biraz daha geliştirelim :

Sosyalistler program üzerine çalışmalarını, ortak bir program tesbitiyle taçlandırıyorlar. Sosyalistler arasında oluşturulan blok son derece somut talepleri olan, halka sunabileceği somut bir programa sahip oluyor.

Her Parti ve eğilim belli sayıda elemanını görevlendirerek ve maddi katkıda bulunarak bir günlük gazete çıkarılıyor. Blok'un programı doğrultusunda yayın yapıyor. Gazetenin yazı

kuruluna her parti ve eğilimden birer temsilci katılıyor. Yazılar oy birliği ile tesbit ediliyor. Her Parti ve eğilime ilişkin haberlerin yer aldığı köşeler oluyor. Türkiye'nin her köyüne, her işyerine bu gazeteden hiç olmazsa bir tane ulaşıyor.

Egemen sınıfın sömürü ve tahakkümüne karşı, ortaklaşa mitingler, yürüyüşler düzenleniyor. Kitle örgütlerinde ortaklaşa davranılıyor. Böylece, kitle örgütleri arası ilişkiler de daha uyumlu ve istikrarlı oluyor...

Yiğit sosyalistler!

Bizlerin böyle tasarılar kurmaya hakkı yok mu?

Bunlar gerçekleşmesi olanaksız hayaller midir?

Yüz kerre, bin kerre HAYIR!

Bu tür tasarılar bir ütopya değildir.

Bu hayallerin gerçekleşmesi mümkündür.

Ve böyle hayaller kurmak yalnız hakkımız değil görevimizdir de...

Sosyalist parti ve eğilimlerin, bir ittifak olanaklarını görüşmek üzere ilk kez bir araya geldiklerini tasarladık.

Bu bir ham hayal midir, ütopya mıdır?

Hayır!

Önderler, yöneticiler düzeyinde olmasa bile, kitle örgütlerinde zaman zaman pekâlâ çeşitli düzeylerde bir araya gelip görüşüyor muyuz?

Çeşitli düzeylerde pratik dayatmalarla bir araya gelip, medenî ilişkiler içinde görüşmeler yapabildiğimize göre, bunun, yöneticiler düzeyinde de gerçekleşebileceğini düşünmek, bir ütopya diye nitelenebilir mi?

Sosyalist parti ve eğilimlerin ortaklaşa somut bir program üzerinde anlaşmalarını tasarladık.

Bu tasarı bir ütopya mıdır?

Hayır!

Sosyalist partilerin programları bellidir. Eğilimlerinkiler de yayınlarından yaklaşık olarak tahmin edilebilir. Bu programlar incelendiğinde, pek çok talebin, değişik kavramlarla, değişik biçimde ifade edilmiş olsalar bile, somut iş olarak aynı sonuca ulaştığı görülür.

Bir örnek verelim. Çeşitli biçimlerde ifade edilmiş olsa da, bütün programlar, yoksul köylülere seri bir şekilde toprak dağıtımını ve bu işlemin yoksul köylülerin örgütleriyle yapılmasını talep ediyor. Böyle bir temel talepte, ortak, somut bir formülasyona ulaşma olanağı hiç de küçük değildir. Bu sadece bir örnektir. İncelendiğinde görülür ki, hemen bütün programlar, ortak bir ittifak programında anlaşmanın mümkün olduğunu gösteren her alana ilişkin örneklerle doludur.

İmkânların seferber edilmesiyle, ortaklaşa,

gerçekten demokrat ve anti-emperyalist bir günlük gazete çıkarılabileceğini düşündük.

Bu bir ütopya mıdır?

Hayır!

Sosyalistler toplumun hemen hemen en politik kesimidirler. Her sosyalist yemez içmez bir günlük gazete alır. Bugün tutarlı demokrat bir gazete bulunmadığı için, ancak liberal, burjuva fikirleri taşıyan, nisbeten ilerici gazetelerden birini almak zorundadır. Türkiye'nin cefakâr emekçileri, kendi davalarını savunacak bir günlük gazeteye gerçekten büyük ihtiyaç duymaktadır. Emekçilerin, sosyalistlerin bu açlığını ve fedakârlık duygusunu sömürerek milyoner olanlar biliniyor.

Bütün bunlar gerçeklikken, yukarıda belirtilen diğer olanakların ışığında bir günlük gazetenin ortaklaşa çıkarılabileceğini hayal etmek ütopya mı olmaktadır?

Sosyalist parti ve eğilimlerin ortaklaşa kitale gösterileri düzenlediklerini düşledik. Bu bir ütopya mıdır?

Hayır!

DİSK'in tertiplemediği 1 Mayıs gösterilerini gözüne getirelim. O alanı dolduran yüzbinlerin en büyük çoğunluğu, sosyalistler değil midir? Alanları dolduranlar bizler olduğumuza göre, niye doğrudan doğruya aracısız bir arada gösteriler yapabilmemiz mümkün olmasın?

Kardeşler!

Bu hayallerin hiç biri gerçekleşemeyecek şeyler değildir. Ama gerçekleştirebilmeleri için ilk şart, tüm sosyalistlerin benzer tasarılar kurmasıdır.

Biz böyle tasarılar karşı, hiç bir sosyalistin, emekçinin ilgisiz kalabileceğini düşünmüyoruz. İlgisizlik doymuşlara has bir davranıştır. Karnı tok olan bir kimsenin ekmeğe ilgisi azdır. Buna karşılık aç bir kimsenin tüm ilgisi ekmeğe yöneliktir. Türkiye'nin emekçileri, sosyalistleri; her gün bir ikisi bir köşede vurulan yigit insanları dağınıklığın acısını herkesten iyi bilir. Hepsi ortak bir davranışa açıtır. Ve bu açıklıktır, hayalleri mümkün kılacak en esaslı garanti.

Sosyalistler arası bir blok tasarısının mümkün olması yetmez. Gerekli midir?

Evet, ekmek kadar su kadar gereklidir.

Parababalarının düzeni, kendilerinin de itiraf etmek zorunda kaldıkları gibi, tarihindeki en ağır bunalımı yaşıyor. Bunalım öylesine derin, öylesine geniştir ki: Her türlü reformcu çözümlü saf dışı etmektedir.

Parababaları, bunalımın tüm yükünü yoksul emekçilerin sırtına yüklemeye çalışıyor. Bunun sonucu kaçınılmazca ortaya çıkan halkın tepkisini nasıl bastırıp, sömürü ve zulüm düzenlerini

sürdürebileceklerini plânlıyorlar. Şimdilik CHP eliyle halkın tepkisini uyutmayı plânlıyorlar. Bu yoldan başarıya ulaşamazlarsa, en kanlı faşizmlerle halkı ezmeyi plânlıyorlar.

CHP eliyle kestanelerin ateşten çıkarılması, CHP'ye oy vermiş geniş emekçi kitlelerin tepkisine yol açmaktadır. Finans-kapital faşizmi oturtma plânları içinde, CHP'de hayal kırıklığına uğrayan geniş kitlelerin, faşist MHP'nin terör ve demagojisine teslim olabileceğine büyük yer vermektedir.

Bütün bu gelişmeler, bunalımın yükünün yoksul halka yüklenmesiyle mücadele edebilmek için; faşist teröre karşı koyup, faşist demagojinin ipliğini pazara çıkararak, CHP'de düş kırıklığına uğrayan kitlelerin devrimci, demokrat bir program etrafında örgütlenebilmeleri için; faşizm plânlarının boşa çıkarılması için; ve nihayet, bunalımın sebebi olan parababalarının düzenini değiştirebilmek için sosyalistlerin en kısa zamanda bir araya gelmesi : hayat memet sorunu olarak ortaya çıkmaktadır.

Bir blok oluşturulmadığı takdirde, hiç bir sosyalist parti veya eğilimin gücü, tek tek parababalarının hesaplarını bozmaya yetmez. Ancak her biri tek tek güçsüz olan sosyalistler bir araya gelerek, güçsüzlüklerinden güçlülüğe atlayıp, Türkiye'nin yoksul emekçilerini, içinde bulunu-

lan ağır bunalım şartlarında devrimci, demokrat bir program etrafında, parababalarının sömürü ve zulüm düzenine karşı harekete geçirebilirler.

Bugüne kadar partimizin bu doğrultudaki çabaları, girişimleri gereken ilgiyi görmemiştir. Çeşitli gerekçelerle ya da gerekçesiz, içinde bulunduğumuz şartların dayattığı bu acil ve yakıcı soruna önem verilmemiştir. Bu tavırlar, sadece devrimci ortamın dağınıklığından yarar umanları sevindirmiştir, sevindirecektir.

Unutmamalı ki, sosyalist parti ve eğilimlerin bazılarının bir «Proletarya partisinin olmadığı» gerekçesi ile ortaklaşa davranıştan, bir blok oluşturmaktan kaçmaları halkın davasına zarar vermiş ve bu politik olarak burjuva reformizminin kuyruğuna takılma sonucuna yol açmıştır.

Yine unutulmamalıdır ki, diğer sosyalist parti ve eğilimleri yok sayan, yok saymasa bile muhatap kabul etmeyen, muhatap kabul etse bile öncelikle sosyalistlerin bir blok oluşturabilme gerekliliğini ve olanağını gözardı eden davranışlar, yine halkın davasına zarar vermiş, yine burjuva reformizminin kuyruğuna takılma sonucuna varmıştır.

Partimizin, sosyalistlerin ortak bir program etrafında bir blok oluşturulması yolundaki çağırısı ve bu yoldaki davranışları, sosyalist parti ve

eğilimlerin tek bir partide birleşmesi ütöpik görüşü ile karıştırılmamalıdır. Partimiz, zaten böyle bir birleşmeyi mümkün ve gerekli görmemektedir.

Burada, bu vesile ile, bir birleşmenin ancak Türkiye İşçi Sınıfının elli yılı aşkın politik mücadelesinin ulaştığı teorik ve pratik sentezi olan Dr. Hikmet Kıvılcımlı'nın teorik mirasının ve Vatan Partisi tüzük, program ve kararlarının kabulü ile mümkün olabileceğini bir kez daha açıklıyoruz.

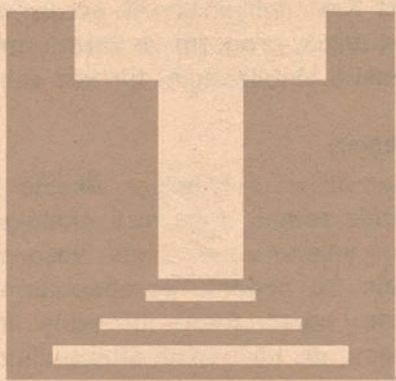
Kardeşler,

Olaylar bizleri beklemiyor. Aksine bunalım dönemlerinde zaman daha hızlı akmaya başlar. Hatta yirmi yılların yirmi günde yaşandığı günler gelebilir. Bu nedenle parabolalarının plânlarına karşı, zamana karşı bir yarış içindeyiz. Sosyalistler arası bir blokun oluşturulmasını düşünmek hatta istemek yetmez. Bunun derhal oluşturulması gerekir.

Kardeşler,

Ancak, sosyalistler arasında, oluşturulabilecek bir blok tüm ilerici demokrat, anti-faşist unsurların etrafında örgütlenebileceği bir çekirdek olabilir.

O halde kardeşler, sosyalistler arası bir blok oluşturulması son derece gerekli ve mümkün olduğuna göre : sözün yerini iş almalıdır.

TÜSTAV

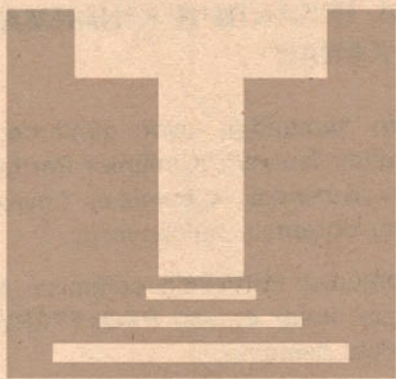
İSPANYA KOMÜNİST PARTİSİNİN «LENİNİZM»İ İNKARININ KINANMASI HAKKINDA KARAR

Kongremizin toplandığı aynı günlerde, 9 uncu kongresini toplayan İspanya Komünist Partisi'nin bu kongresinde programından «Leninizm» kavramını çıkarmış olduğunu öğrenmiş bulunuyoruz.

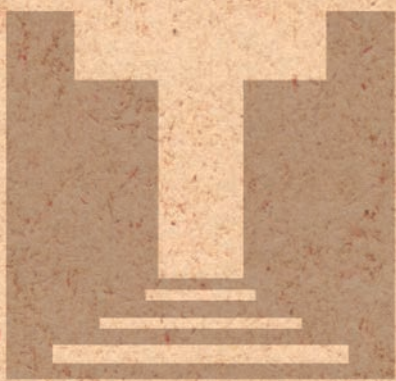
İspanya Komünist Partisi'nin çağımızın Marksizmi olan Leninizmi inkar etmesi PROLETARYA İKTİDARINI reddetmesi demektir.

Bu nedenle;

Kongremiz : İspanya Komünist Parti'sinin «Avrupa Komünizmi» ile girdiği ihanet batağında yeni bir adım atarak Kongre kararıyla, emperyalizm çağının Marksizmi olan Lenizmi reddetmesini Türkiye Proletaryası adına nefretle kınarken, başta İspanya Proletaryası olmak üzere Dünya proletaryasının bu ihaneti boğacağına dair inancını belirtmeyi enternasyonal bir görev olarak kabul eder.

TÜSTAV

TÜSTAV

Fiyatı : 7,5.- Lira